

396**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 27 lutego 2004 r.

w sprawie określenia wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie przysługującego żołnierzom zawodowym i kandydatom na żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 66 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość równoważnika pieniężnego przysługującego żołnierzom zawodowym i kandydatom na żołnierzy zawodowych w zamian za bezpłatne wyżywienie, niewydane w naturze, zwanego dalej „równoważnikiem pieniężnym”, oraz warunki, tryb i organy właściwe do jego wyłancania.

§ 2. Równoważnik pieniężny przysługuje żołnierzowi zawodowemu:

- 1) pełniącemu służbę bądź wykonującemu zadania w warunkach uniemożliwiających korzystanie z wyżywienia przysługującego mu w naturze — w wysokości równej wartości pieniężnej przysługującej mu normy wyżywienia, z wyjątkiem żołnierza uczestniczącego w ćwiczeniach, kursach i szkoleniach wszystkich typów;
- 2) po powrocie do kraju w związku z zakończeniem służby w misji pokojowej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej do dnia skierowania na urlop zdrowotny — w wysokości równej wartości pieniężnej normy wyżywienia szkolnej — 020;
- 3) wyznaczonemu do pełnienia służby jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misji pokojowej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych albo na stanowisku służbowym w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej, przy międzynarodowym dowództwie wojskowym i w ich strukturach organizacyjnych, za czas przewozu w związku z rozpoczęciem i zakończeniem służby:
 - a) z kraju do miejsca pełnienia służby — od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) z powrotem do kraju z miejsca pełnienia służby — do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej— w wysokości równej wartości pieniężnej 200 % normy wyżywienia szkolnej — 020, z wyjątkiem przypadku, w którym otrzymał wyżywienie w naturze;
- 4) zaliczonemu do personelu latającego, który wraca do kraju po wykonaniu zadań za granicą i pozostaje bez przydziału służbowego, przez okres 2 miesiące — w wysokości równej wartości pieniężnej normy wyżywienia przysługującej mu przed wyjazdem;

5) należącemu do personelu latającego albo pełniącemu etatowo funkcję instruktora spadochronowego lub wykonującemu skoki ze spadochronem, na jego prośbę, przy braku przeciwwskazań służbowych — w wysokości równej wartości pieniężnej przysługującej mu normy wyżywienia.

§ 3. 1. Równoważnik pieniężny przysługuje żołnierzowi zawodowemu należącemu do personelu latającego, wyznaczonemu na stanowisko służbowe wymagające kwalifikacji lotniczych, lecz niewykonującemu lotów, w wysokości zależnej od:

- 1) dotychczasowego okresu wykonywania lotów;
 - 2) części wartości pieniężnej normy wyżywienia, o której mowa w ust. 4, nie większej jednak niż 100 % wartości właściwej normy wyżywienia.
2. Za każdy rok lotów, z uwzględnieniem okresu ich wykonywania w szkole lotniczej:
- 1) na samolotach naddźwiękowych i śmigłowcach bojowych — przysługuje 7 % wartości pieniężnej normy wyżywienia;
 - 2) na samolotach dodźwiękowych, odrzutowych, turbośmigłowych i pozostałych śmigłowcach — przysługuje 5 % wartości pieniężnej normy wyżywienia;
 - 3) na pozostałych samolotach — przysługuje 4 % wartości pieniężnej normy wyżywienia.
3. Przy obliczaniu lat wykonywania lotów nie uwzględnia się okresu krótszego niż 6 miesięcy, a okres powyżej 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

4. Wysokość równoważnika pieniężnego ustala się według wartości pieniężnej normy wyżywienia przysługującej żołnierzowi, obowiązującej w dniu wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 4. Równoważnik pieniężny przysługuje kandydatowi na żołnierza zawodowego za okres:

- 1) urlopu i całodobowej przepustki — w wysokości równej wartości pieniężnej normy wyżywienia szkolnej — 020;
- 2) przebywania w podróży służbowej — w wysokości równej 200 % wartości pieniężnej normy wyżywienia szkolnej — 020.

§ 5. 1. Wysokość równoważnika pieniężnego jest uzależniona od normy wyżywienia, przysługującej żołnierzowi zawodowemu lub kandydatowi na żołnierza zawodowego, określonej w przepisach w sprawie bezpłatnego wyżywienia żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych.

2. Równoważnik pieniężny odpowiada wartości pieniężnej normy wyżywienia, będącej wartością produktów spożywczych, w średnich cenach zakupu,

wchodzących w skład norm żywienia, określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.

3. Kwotę równoważnika pieniężnego ustala, zgodnie z ust. 2, Minister Obrony Narodowej w przepisach w sprawie określenia wartości pieniężnych norm żywienia.

§ 6. 1. Równoważnik pieniężny wypłaca wojskowa jednostka budżetowa, na której zaopatrzeniu finansowym pozostaje żołnierz zawodowy lub kandydat na żołnierza zawodowego.

2. Wypłata równoważnika pieniężnego następuje z dołu, z wyjątkiem równoważnika pieniężnego należnego za czas podróży służbowej lub urlopu, który jest wypłacany z góry.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 sierpnia 2000 r. w sprawie określenia wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za żywienie przystługującego żołnierzom zawodowym i kandydatom na żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 76, poz. 870), które na podstawie art. 188 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

397

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 1 marca 2004 r.

w sprawie opiniowania żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 26 ust. 10 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, zapoznawania ich z treścią opinii służbowych oraz wnoszenia i rozpatrywania od nich odwołań, a także wzór arkusza opiniodawczego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) dowódcy jednostki wojskowej — należy przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, a w przypadku żołnierza przeniesionego do rezerwy kadrowej lub do dyspozycji organ, który przeniósł tego żołnierza do rezerwy kadrowej lub do dyspozycji.

§ 3. Przełożony wydaje o żołnierzu opinię służbową opartą na rzetelnej i obiektywnej ocenie wywiązywania się przez niego z obowiązków służbowych, w okresie, za który sporządzana jest opinia.

§ 4. Opiniowanie okresowe sporządza się na arkuszu opinii okresowej, którego wzór zawiera załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. W trakcie opiniowania dowódców jednostek wojskowych (szefów, komendantów, kierowników), na których spoczywa obowiązek opiniowania służbowego, należy dodatkowo ocenić ich umiejętność opiniowania podwładnych oraz trafność prognozowania przebiegu służby wojskowej podwładnych żołnierzy.

2. Ocenę, o której mowa w ust. 1, opiniujący wpisuje do arkusza opinii okresowej.

§ 6. Opinię okresową sporządza przełożony, któremu żołnierz bezpośrednio podlega, bez względu na czas, w jakim pełni on obowiązki bezpośredniego przełożonego tego żołnierza, zwany dalej „przełożonym opiniującym”.

§ 7. Ocenę ogólną ustala się następująco:

- 1) bardzo dobrą (5) — jeżeli żołnierz za wywiązywanie się ze wszystkich obowiązków służbowych uzyskał oceny „spełnia wymagania”;
- 2) dobrą (4) — jeżeli żołnierz za wywiązywanie się z obowiązków służbowych uzyskał oceny „spełnia wymagania” i jedną ocenę „spełnia wymagania w ograniczonym zakresie”;
- 3) dostateczną (3) — jeżeli żołnierz za wywiązywanie się z obowiązków służbowych uzyskał oceny „spełnia wymagania” i więcej niż jedną „spełnia wymagania w ograniczonym zakresie”;
- 4) niedostateczną (2) — jeżeli żołnierz za wywiązywanie się z obowiązków służbowych uzyskał co najmniej jedną ocenę „nie spełnia wymagań”.

§ 8. 1. Na podstawie wystawionej oceny ogólnej i informacji zawartych w okresowej opinii służbowej, w tym prognozy określonej na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym, wykorzystując modele przebiegu służby dla poszczególnych korpusów kadry, a w ich ramach modele dla korpusów osobowych i grup osobowych, przełożony opiniujący określa żołnierzowi prognozę pełnienia służby.

2. Przełożony opiniujący określa w pierwszej kolejności prognozę perspektywiczną, podając nazwę stanowiska służbowego, a następnie określa sposób dojścia do tego stanowiska, przez wskazanie kolejno prognozy dalszej i bliższej, ustalając nazwy stanowisk.